

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/13/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214010134
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6214010134.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného T. N., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1,2 písm. c) Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí dňa 11. februára 2015, prejednal sťažnosť obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 18.12.2014 sp.zn. 3T/11/2014 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 ods. 3 Tr. por. s poukazom na ust. § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. súd u obžalovaného T. N. n e n a h r á d z a väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

II. Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obžalovaného T. N. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 18.12.2014 sp.zn. 3T/11/2014 bola podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietnutá žiadosť obžalovaného T. N., nar. XX.XX.XXXX, o prepustenie z väzby na slobodu a súčasne podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. nebol prijatý písomný sľub obžalovaného zo dňa 15.12.2014.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť obžalovaný. V písomných dôvodoch uviedol, že s rozhodnutím prvostupňového súdu sa nestotožňuje. Zdôraznil, že súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že jeho trestná vec nie je právoplatne ukončená a je nutné ponechať ho naďalej vo väzbe, keďže bol odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody. Poznamenal, že dôvodom trvania jeho väzby nemôže byť tá skutočnosť, že bol neprávoplatne odsúdený rozsudkom súdu prvého stupňa, pričom platí tzv. prezumpcia neviny s tým, že proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie on, ako aj prokurátor. Poznamenal, že v jeho prípade mala mať prednosť ochranná liečba, ktorá mu bola nariadená a ktorú nenastúpil len z dôvodu, že bol vzatý do väzby. Pokiaľ by ho súd prepustil z väzby, mohol mu uložiť ochranné opatrenie, napríklad nepribližovať sa k poškodeným, pretože z ich výpovedí bolo zrejmé, že títo sa ho neboja a nemajú obavu, že by akýmkoľvek spôsobom mohol pokračovať v trestnej činnosti.

Záverom dodal, že v každom štádiu trestného konania orgány činné v trestnom konaní musia skúmať, či dôvody väzby tak, ako boli postavené pri jeho vzatí do väzby trvajú a v prípade, že tak nie, mal by byť prepustený na slobodu. Pripomenul, že začiatkom mesiaca február uplynie doba jedného roka od jeho vzatia do väzby s tým, že aj dĺžka trvania väzby má byť určitým aspektom, ktorým sa musí súd zaoberať z hľadiska dôvodnosti trvania väzby. Vyslovil názor, že ani odôvodnenie uznesenia ohľadne neprijatia jeho sľubu, nie je také, ktoré by zodpovedalo zákonu.

Navrhol, aby bol z väzby prepustený na slobodu.

Krajský súd v Banskej Bystrici primárne zistiac, že sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote podľa § 192 ods. 1 Tr. por., preskúmal správnosť výrokov

napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie, týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že rozhodnutie prvostupňového súdu je správne, avšak z iných dôvodov, na ktoré súd poukázal.

V prvom rade odvolací súd zdôrazňuje, že odôvodnenie trvania väzby z dôvodov, ktoré uviedol prvostupňový súd v napadnutom uznesení, ktorým zamietol žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu za súčasného neprijatia písomného sľubu, a to, že bol na hlavnom pojednávaní uznaný za vinného a bol mu uložený v zmysle § 183 ods. 2 Tr. zák. niekoľkoročný úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody (aj keď vzhľadom k odvolaniu procesných strán, tento rozsudok nie je právoplatný), nie je v súlade so zákonom tak, ako to na to správne poukázal obhajca v dôvodoch sťažnosti obžalovaného.

Na druhej strane možno plne akceptovať tvrdenie prvostupňového súdu v tom, že väzba ako procesný zabezpečovací prostriedok slúži na to, aby bol obžalovaný obmedzený na slobode vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, existujú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava z možného konania uvedeného v ust. § 71 ods. 1 písm. a) až c) Tr. por.

Zo spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný T. N. bol dňa 07.02.2014 Okresným súdom vo Veľkom Krtíši sp.zn. OTp/3/2014 podľa § 72 ods. 1 písm. a) Tr. por. z dôvodu § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. vzatý do väzby, ktorá začala dňom 05.02.2014 o 16.45 hod. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť 11.02.2014.

Od uvedenej doby v danej trestnej veci bolo niekoľkokrát rozhodnuté o zamietnutí žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu, na čo poukázal prvostupňový súd v napadnutom uznesení, a to vždy z dôvodu, že v prípade obžalovaného existuje reálny predpoklad, že v prípade prepustenia z väzby na slobodu by mohol pokračovať v protispoločenskej činnosti. V tejto súvislosti boli zvažované aj inštitúty nahradenia väzby sľubom, resp. dohľadom probačného a mediačného úradníka s negatívnym výsledkom.

Dôvodom, prečo súd, či už prvostupňový, ale aj odvolací, týmto spôsobom postupovali, bolo nielen to, že obžalovaný bol doposiaľ štyrikrát súdom trestaný pre rôznu trestnú činnosť aj násilnej povahy, pričom v ostatnej trestnej veci Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 9T/60/2008 pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., a to k trestu odňatia slobody vo výmere jedného roka, ktorý vykonal 28.01.2010 a že pri výsluchu dňa 07.02.2014 uviedol, že pácha trestnú činnosť vtedy, keď požije väčšie množstvo alkoholických nápojov, kedy sa prestane ovládať a rozpoznať následky svojho konania, pričom si uvedomuje aj to, že je závislý od alkoholu a liekov a týmito látkami umocňuje účinky požitých alkoholických nápojov a pod vplyvom iných osôb sa dopúšťa páchania trestnej činnosti, ale aj charakter a spôsob trestnej činnosti, z ktorej je stále podozrivý a ktorá je predmetom tohto konania.

Aj keď prvostupňový súd v danej veci vydal, ako je už vyššie uvedené, rozsudok, ktorým okrem oslobodzujúcej časti uznal obžalovaného T. N. vinným, a to v bode 1/ z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák., v bode 2/ z prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák., z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a v bode 3/ zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák., z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere štyri roky a osem mesiacov, predmetné rozhodnutie nie je právoplatné, pretože tak obžalovaný, ako aj prokurátor voči nemu podali opravný prostriedok.

Pre posúdenie, či v danom prípade existujú u obžalovaného v danom čase konkrétne dôvody väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., právoplatnosť predmetného rozhodnutia nie je podstatná. Podstatné však je, či hodnotenie osoby a charakter protispoločenskej činnosti obžalovaného umožňuje prijať závery o tom, či v prípade jeho prepustenia z väzby na slobodu by existovala záruka (včítane záruky vo forme sľubu, resp. dohľadu probačného a mediačného úradníka) v tom, že by nepokračoval v protispoločenskej činnosti.

Zhrnúc všetky konkrétne okolnosti, zakladajúce dôvody väzby, odvolací súd dospel k presvedčeniu, že preventívnu väzbu, do ktorej bol obžalovaný vzatý, nie je možné v súčasnej dobe nahradiť nielen písomným sľubom, ale ani dohľadom probačného a mediačného úradníka, za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení (§ 82 Tr. por.). Táto substitúcia väzby s poukazom na charakter trestnej činnosti, kladenej obžalovanému za vinu v spojitosti s konkrétnymi skutočnosťami, zakladajúcimi dôvody väzby, sa javí v danom prípade ako celkom nedostatočná. Jeho prepustenie na slobodu by jednak zmarilo účel trestného konania a zvýšilo riziko z pokračovania v páchaní trestnej činnosti. V posudzovanom prípade nie je možné konštatovať celkom zjavnú neprimeranosť väzby v porovnaní s tým, čo by hrozilo v prípade jeho prepustenia.

Po zvážení všetkých relevantných skutočností dospel teda odvolací súd, vzhľadom na kriminálnu minulosť obžalovaného, ako aj jeho prehlásenie o užívaní alkoholických nápojov a liekov a ich vplyvu na jeho osobu k presvedčeniu, že preventívna väzba u neho aj v tomto čase existuje naďalej, nakoľko hrozí obava v zmysle protiprávneho konania, uvedeného v ust. § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Odvolací súd zvážil aj skutočnosť, že väzba predstavuje najzávažnejší zásah do osobnej slobody obžalovaného, a preto je potrebné dbať na zásadu primeranosti a zdržanlivosti a vždy by mali byť využité opatrenia, ktoré najlepšie budú viesť k dosiahnutiu účelu trestného konania a nebudú neprimerane zasahovať do základných práv a slobôd osoby, voči ktorej sa uplatňujú v medziach daných povahou príslušného obmedzenia, avšak berúc v úvahu všetky okolnosti, za ktorých bol jednak obžalovaný vzatý do väzby, ako aj jej trvanie v súčasnej dobe, odvolací súd sa stotožnil so súdom prvostupňovým, a to v tom, keď žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu zamietol.

K argumentácii obžalovaného v súvislosti s ochrannou liečbou odvolací súd v predchádzajúcich rozhodnutiach zaujal stanovisko a na tomto stanovisku zotrváva aj doposiaľ.

Krajský súd, keďže neboli dôvody na prepustenie obžalovaného z väzby na slobodu podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obžalovaného ako nedôvodnú zamietol. Súčasne podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka, a to s poukazom aj na nález Ústavného súdu SR II.ÚS 167/2013, z obsahu ktorého možno vyvodit', že pri každom rozhodovaní o väzbe je potrebné zvážiť, či u obžalovaného neprichádza v úvahu nahradenie väzby týmto inštitútom ex offio.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.